

בית שמאי פרק שלשה עשר יבמות

מאי לא מדוהא פקח מעיקרא - דהכי משמע שפקח נשח חרש
משמע שבשעת נישואין היה זה פקח וזו חרשה אבל בבבא
קמייא חרשה בעל חרשה לא מני לזקומי בחרשה מעיקרא דומיא
דפקח בעל פקחה דהא לא שייכי מדיי אהרדי :

לב א ב מיי' ס"ה מהל'
יבום ה"ל כר ס"ג
ש"ס ק"ט ט"ו ח"ט
ס"ט ק"ט ט"ו ח"ט
ועי' נ"מ' :

וכי תימא הכא גמי בפקח ואח"כ
נחמס ומי מני מפיק לה - הוה
מני לאקשוי טפי וכוון דפקח הוה
נדשוין לדורייתא הוה אחמי לר'ך
לגרס אח אשמו דקטני ומוליא אח
אשמו בנט ולא תלא אחוזה משום
אחוזת אשה אלא לרבותי נקטיה דאפי'
הוה לר'ך גט מי מני לאפוקי :

מנה **לוקח ק"ב**
בכירות/אחיות

או נשחקה לא יוליא עולמים - ואלת
מאי קושיא והא רשב"ג פליג
עליה דפ' מי שאלחו (גיטין דף ע"ג ופס'
ואית ליה בפקח ואח"כ נחמס הוה
היה כוזב ואחרים חותמים ועקי הך
משנה כרשב"ג וי"ל דלא בעי לזקומי
כרשב"ג כיון דרישא לא מיוסקמח
כותיה הוה דנקט חרש או נשחקה
ועוד דבלאו הכי הוה פריך ליה ומי
מני לגרס אח אשמו כדמפרש -

ותנן גבי בכירות כונס אין חולץ לא
אישתוקי הכא לא בעי לנשוי
הא כדאיתא והא כדאיתא כדמשני
לעיל גבי פקח וחרשה שהם שני מיני
אבל הכא שניהם חרשים ובמין אחד
לא שייך לנימר הא כדאיתא והא
כדאיתא : **מאי** טעמא לא חותביה
מחא - תימא לר' דמה היה בדעמו
של רבין שלא הקשה לו מוחל הבבא
שהיא ראשונה וקושיא טובה ולא
היה לר'ך לכל אלו הבבאות :

וקמקו וקושתא - פי' בקונטרס
מקשין קושיות זה לזה
וכן פ' ר"ח והביא רביה מר' יהושע
קושה וסבר (געמיס פ"ד מ"ח) דקדק
בדברי הרבה וטיהר : **בסבר** רב
חרשה קטנה ומשוירת קטנה קטנה
כו' - ואלת הוה שמעינן דקסבר רב
הכי דלמח לעולם מספקא ליה אי
חרשה קטנה ומשוירת קטנה קטנה
ואינה קטנה או איפכא להכי קאמר
כונס את החרשה ומוליאה בגט וקטנה
סמחין עד שנגדיל דמספקא אויל
לחומר' וי"ל דקיס ליה לרב חסדא
דחל' קטנה ומשוירת ומחא קטנה
ואינה קטנה אלא דהוה לא הוה ידע
מי מינייה והשאל פשיטא דחרשה (ד'
משוירת וקטנה קטנה ואינה קטנה
ומכרייה גמי מני למפשט דקטנה
קטנה ואינה קטנה אבל כל כמה דלא
ידע ברייתא פשיט ממילתיה דרב :

הגרות הבית
(א) גמ' והתן נחמס
הוה לא נשחקה כ"ל
ומינס נשחקה לא יוליא
נחמס : (ב) שם נוח
ל'ה ג'דולה ס"ה :
(ג) ש"ס ד"ה בכירות
וכי דכל ספק חרשין
נפלה כו"ל ומינס לעיל
נחמס : (ד) רמ"ט ד"ה
קסבר וכו' פשיטא דחרשה
קטנה ומשוירת :

בשוקא דרפמבדריחא ואמר : הא ותנן **קפחת חרשה** אין ביאת אחת מהן פוטרת
צרתהוה מילי דנפלה ליה מאחיו פקח דלא ידעינן אי כקמנה נוחא ליה אי
בחדשת נוחא ליה : אי **בקמנה נוחא** ליה דאיתא לכלל דיעה אי בחדשת
נוחא (ג) דגדולה היא ובת ביאה היא אבל נפלה מאחיו חרש וראי בחדשת
נוחא ליה דבת ביאה היא ובת מינה היא וצמיא ליה אפי' נפלה ליה
מאחיו חרש גמי מספקא ליה הכי'ך תקנתן : אמר רב חסדא אמר רב **כונס**
חדשת ומי ציאה בגט **וקפנה** תמתין עד שתגדיל ותחלו' אמר רב חסדא ש"מ
קסבר רב - **חדשת** - קטנה ומשוירת - קפנה - קטנה ואינה קטנה דאי **ס"ד חרשה** -
קטנה ואינה קטנה קפנה - קטנה ומשוירת, חרשה אמאי **כונס ומציאה בגט** -
חתיב

ל"ו
קטנה וחורת טעמא ליה
מאחיו :
הפקח
ההוא

בית נזילה (דף ס"ה ק"א)
מ"ג
א) קטנה ואינה קטנה
ב) ספק קטנה נזילה
ספק אינה קטנה
ס"ו

ח'ה רב (דף ס"ה ח)
חרשה = קטנה ומשוירת
קטנה = קטנה ואינה קטנה

חולץ לא - מסוס קרייה : **מוליא אשמו בנט** - דזיקת אחוזה פקחה
אחריכה שנישואיה גמורין וזו ספק ואין כח בקדושה לפטור את
אחוזתה משום אחוזת אשה : **ואשמו אחיו אשמו לעולם** - דחרש לא מני
חליץ, ומיכנס גמי לא מני כניס לה לחוזה *גרסתו היא דלחוזיה

א חרשה היתה קטנה במקלם לחזין
א חרשה הילך לא חסבר (שהרי אחוזת
גרסתו היא) ומח' מחמטין לא
מצידי ליה לרב' דהא מדינה לא
חליץ האי חרש לפקחה שהרי אשה
פקח היתה וזיקתו גמורה וליכא
למימר כי הכי דעל הכי נפקי אלא
להכי מייס' לה לגמ'י חסבר תפי'
מיעוב' קמייח' דבחרשה ומרש'
מעיקרא קמיי'י' דהא כולה תפי'
להו גבי דהדי במתני' לקמן בחרש -

ג'הא פקחה (דף ק"ב) : מי פלי מפיק :
דקמני מוליא אח אשמו בגט ומדקמני
'בגט' משמע שהיא מותרת לחרשים :
נשחקה לא סולא - פקחה נשחקה
לא הלא מבטלה אפי' שהאשה יוליא
לרזון וסולא לרזון רצון קקן שלא
תלא כדי שלא ינהגו בה מנהג הפקר
לפי שאינה יודעת לשמור עלמה אלא
נשחקה יוליא ללא בעינן דעת אשה
בגט שהרי אפי' פקחה בעל כרחא
מוליא והכא לא קקון רבנן מדי דהא
יודעת לשמור עלמה : נחרש סול'
כו' - דקדושו הו' גמורין וגיטושין
בלל דעת : **בכירות גמי** - הך חרשי
דלעיל חרשות מעיקרא קאמר דהא
גבי דהדי תקיין **וכתבת** לומר למה
ל' כל הך דיוקי דקאמר מרהוה חרש
מעיקרא אינה גמי חרשה מעיקרא
כו' ומדאחיות חרשות מעיקרא כו'
למינס מחד ומדוהא חרש מעיקרא
הך גמי דלעיל חרשות מעיקרא וקתי
בהו כונס אין חולץ לא **לאו** טעמא
ב'ל דכל הך חרשין (ג) דלעיל נפלה
לפניהן פקחה מכח קדושת פקח וליכא
למימר כי הכי דעל הכי נפקי אבל
בחרשה דלעיל איכא לנימר הכי
ואפילו הכי קמני כונס פקח ולא
חולץ : **שני אשמו אשמו** - נישואין
שני שני פקחות **שני** שני חרשות
אחת פקחה ואחת חרשה שפר'י

בניסן לעבלין ברמיזה וכן שני
מחשבו כנסתן ברמיזה והל"פ שני
פקחין או א"ל פקח ואחד חרש
נישואין שנין הילכך יוליא היבמה
משום אחוזת אשה : **ואם** היו בכירות -
ומה אחד מהן יבטס האני דלאו בר'
חליקה הוה או היא אינה בת חליקה :
ומהן חרשין מעיקרא כו' ל"ג דבלאו
הכי מלי מוכיב מינייהו : **ומקו**
אחוסא - תקרייליס חלמיריס סביבס
שהו בל'ס לשמוע דברייה **ל'**
דמקוה אקתת' משכיבין קושיות זל' :
כילד פתפת' - דקטנה ומרשה הואיל
לאין אחת פוטרת לרשה, ומרשה
לאו בת חליקה היא דניסוק חרשיו
בחליקה, וא"ל מייבס לה ומתין **לשמוע**
כשתגדיל מיפסלא קמייח' עליה דקס'
ליה ל'לא יבנה' דהא ביהא חרשה
לא דחיא חוזה דמיח' אין אחריה
כלום : **כונס** את החרשה ומוליאה
חתיב

בשוקא דרפמבדריחא ואמר : הא ותנן **קפחת חרשה** אין ביאת אחת מהן פוטרת
צרתהוה מילי דנפלה ליה מאחיו פקח דלא ידעינן אי כקמנה נוחא ליה אי
בחדשת נוחא ליה : אי **בקמנה נוחא** ליה דאיתא לכלל דיעה אי בחדשת
נוחא (ג) דגדולה היא ובת ביאה היא אבל נפלה מאחיו חרש וראי בחדשת
נוחא ליה דבת ביאה היא ובת מינה היא וצמיא ליה אפי' נפלה ליה
מאחיו חרש גמי מספקא ליה הכי'ך תקנתן : אמר רב חסדא אמר רב **כונס**
חדשת ומי ציאה בגט **וקפנה** תמתין עד שתגדיל ותחלו' אמר רב חסדא ש"מ
קסבר רב - **חדשת** - קטנה ומשוירת - קפנה - קטנה ואינה קטנה דאי **ס"ד חרשה** -
קטנה ואינה קטנה קפנה - קטנה ומשוירת, חרשה אמאי **כונס ומציאה בגט** -
חתיב

ב'ה רב (דף ס"ה ח)
חרשה = קטנה ומשוירת
קטנה = קטנה ואינה קטנה